

Standpunkt i denne Strid. Jeg tror, at selv hvis man spurgte Kommissionsmedlemmerne, som har udarbejdet Forslaget, og som, altsaa er i Uoverensstemmelse med mig: Tør De holde fast paa det, eller vil De slutte Dem til Justitsministeren? vilde de alle som een svare: Vi tror, det andet er det bedste, men vi tør egentlig ikke sige noget bestemt, det er en Skønssag. De Grunde, som for mig her har været afgørende, er følgende: For det første var jeg bange for, at dette: at adoptere sine uægte Børn ligefrem skulde blive, om jeg saa maa sige, en Modesag, saa at enhver Kvinde, der havde et uægte Barn, mente, at den eneste Maade at ordne Forholdet paa var Adoption. Selve det naturlige Forhold vilde opløses, idet vedkommende vilde mene, at kun gennem en Adoption vilde det blive et fast Forhold. Jeg synes, det vilde være uheldigt, at det naturlige Forhold herved afløstes af et kunstigt. Dertil kommer, at jeg tror ikke, de ærede Medlemmer har Ret, naar de mener, at en ung Pige vil kunne skjule Forholdet ved at adoptere Barnet. Hvis det blev Lovregel, at en Kvinde kunde adoptere sit uægte Barn, gad jeg nok se, om ikke alle det høje Tings Medlemmer, naar de blev præsenteret for en Frøken N. N., og det samtidig blev sagt: Det er hendes adopterede Barn, vilde være klare over, hvorledes Forholdet i Virkeligheden var. Jeg tror altsaa ikke, man opnaar noget derved, Folk vil straks sige: Naa ja, det er et adopteret Barn, saa ved vi, hvorledes Forholdet er. En anden Sag var det, hvis man opnaaede noget ved en saadan Bestemmelse, men jeg er, som sagt, bange for, at man kun vil komme ind paa, at det bliver en Modesag, og det er uheldigt paa dette Omraade. Jeg tør ikke afgøre, hvilken af de to Regler der er den bedste, men jeg vil sige: Lad os overveje Spørgsmaalet grundigt og være forsigtige; jeg tror ikke, nogen bør tage bestemt Standpunkt for det ene eller det andet, kun den fortsatte Udvikling vil kunne vise, hvad der er det rette. En rent praktisk Grund for mig er ogsaa, at Loven efter min Mening ikke bør skabe flere Bevillinger end højst nødvendigt, jeg tror, at der vil komme Masser af Andragender om Bevilling, og hvorfor skal man have dem, naar Forholdet retlig set ikke forandres, selv om Bevil-

lingen i enkelte Tilfælde kan have nogen Betydning. Jeg søger at indskrænke Administrationens Arbejde saa meget som muligt ogsaa paa dette Omraade. Det var altsaa den rent praktiske Grund. Men dertil kommer denne, at det, naar vi giver Moderen Ret til at adoptere sit uægte Barn, egentlig forekommer mig haardt nogen Sinde at afslaa det. Saa synes jeg, at hun ligefrem maa have et juridisk Krav paa at faa denne Bevilling, og saa er vi helt ude over den Side af Lovforslaget. Hvis vi bestemmer, at Moderen til et uægte Barn skal have Lov til at adoptere det, maa vi tage Konsekvensen fuldt ud og sige, at saa er det en juridisk Ret, Afgørelsen er ikke afhængig af ministeriel Vilkaarlighed. Spørgsmaalet er imidlertid: Vil man opnaa noget derved? Men lad os, som sagt, overveje Sagen i Udvalget; jeg tror ikke, nogen af os staar her med aldeles bestemte Meninger.

Det ærede 5te landstingsvalgte Medlem omtalte Reglerne i § 19 og var noget i Tvivl om, hvorvidt Adoptionsforholdet burde ophæves ved Dom eller ved Bevilling. Det ærede Medlem var egentlig, saa vidt jeg forstod ham, af den Anskuelse, at det burde ske ved Bevilling. Jeg vil nødig se denne Regel forandret, jeg synes tværtimod — og her er jeg enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjølmer) —, at det bør ske ved Dom. Her er stiftet et i høj Grad retligt Forhold, et Forhold af en legitim Karakter, og det bør efter min Mening ikke ophæves ved en ministeriel Beslutning, men kun ved Domsbeslutning. Det forekommer mig mest konsekvent at holde paa dette Synspunkt; det er det, vi har gjort gældende i Ægteskabsloven: naar Parterne er enige, kan Sagen afgøres af Administrationen, i modsat Fald skal den for Domstolene. Jeg synes, det er uheldigt at lade Ministeriet træffe Afgørelsen. Da jeg for nogle Aar siden var Assistent i Justitsministeriet, var det meget sjældent, man fik Bevilling til at ophæve et Adoptionsforhold. Jeg er blevet meget ilde berørt ved at erfare, at det nu hyppigt er Tilfældet, men saaledes har Udviklingen været; netop fordi man nu mere letsindigt gaar ind i Adoptionsforholdet, mener man ogsaa letsindigt at kunne ophæve det. Her tror jeg ligesom det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, at